

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/245/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014201706
Dátum vydania rozhodnutia: 23.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1014201706.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Q.. I.. U. Ď., W. XX, Q., zastúpeného JUDr. Adamom Puškárom, advokátom so sídlom Karpatská 5, Bratislava, proti žalovanej: Krajská prokuratúra Bratislava, Vajnorská 47, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti oznámenia žalovanej č. Kd/513/14/1100-3 zo dňa 11. augusta 2014, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/219/2014-55 zo dňa 8. októbra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/219/2014-55 zo dňa 8. októbra 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Uznesením č. k. 1S/219/2014-55 zo dňa 8. októbra 2015 Krajský súd v Bratislave podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie, v ktorom sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia oznámenia žalovanej č. Kd/513/14/1100-3 zo dňa 11. augusta 2014, ktorým žalovaná upovedomila žalobcu o spôsobe vybavenia jeho opakovaného podnetu. Krajský súd dospel k záveru, že žaloba smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom. S poukazom na ustanovenie § 244 ods. 1 a 2 O.s.p. uviedol, že v správnom súdnictve preskúmajú súde zákonnosť postupu a rozhodnutí len orgánov verejnej správy, medzi ktoré rozhodne nemožno zaradiť orgány prokuratúry pri výkone jej netrestnej dozorovej pôsobnosti podľa § 20 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov.

Krajský súd uviedol, že žalobca sa domáhal posúdenia zákonnosti činnosti prokurátora, na takéto rozhodovanie však správny súd nie je príslušný. Podľa právneho poriadku Slovenskej republiky súde nevykonávajú dohľad nad činnosťou prokuratúry. Na preskúmanie zákonnosti postupu prokurátora je v zásade príslušný nadriadený prokurátor, a to na základe podnetu (podľa § 31 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov zákona o prokuratúre), prípadne i Ústavný súd Slovenskej republiky na základe ústavnej sťažnosti (čl. 127 Ústavy SR).

Krajský súd poukázal na to, že prokuratúra je nezávislý samostatný štátny orgán povolaný chrániť práva a zákonom chránené záujmy fyzických osôb, právnických osôb a štátu. Ústava nezaraďuje prokuratúru ani medzi orgány výkonnej moci, ani medzi orgány súdnej moci, či zákonodarnej. Prokuratúra je samostatnou sústavou orgánov, ktorú nemožno podriať ani orgánom moci súdnej, ani orgánom moci výkonnej.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. V odvolaní poukázal na to, že na Okresnej prokuratúre Bratislava I sa domáhal podania protestu prokurátora proti rozhodnutiu Mestskej časti Bratislava - Staré mesto vo veci povolenia zmeny dokončenej stavby. Žalobca mal za to, že žalovaná porušila zákon, keď vo veci nevydala rozhodnutie, ale žalobcu upovedomila, že jeho opakovanému podnetu nebolo vyhovené.

Žalobca nesúhlasil so záverom krajského súdu a uviedol, že vo veci sa domáha práv zaručených mu čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a celým právnym poriadkom Slovenskej republiky. Poukázal aj na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 351/2010 a III. ÚS 97/2010 a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 SžoKS 51/2005 a 5 Sži 20/2012. Uviedol, že vo veci sa domáha súdnej ochrany práv účastníkov územného a stavebného konania, pričom podľa Ústavy Slovenskej republiky preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv nesmie byť vylúčené z právomoci súdu.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnuté odvolanie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (§ 244 ods. 1 a 2 O.s.p.).

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny prostriedok, ktorý umožňuje, aby každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, sa mohla domáhať ochrany svojich porušených alebo ohrozených práv na súde, ako na nezávislom orgáne a aby tak mohla začať konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

V prejednávanej veci sa žalobca domáhal preskúmania oznámenia Krajskej prokuratúry Bratislava č. Kd/513/14/1100-3 zo dňa 11. augusta 2014, ktorým bol žalobca upovedomený, že jeho opakovaný

podnet bol odložený bez prijatia ďalších opatrení. Žalobca sa na Okresnej prokuratúre Bratislava domáhal vydania upozornenia prokurátora v stavebnom konaní vedenom Mestskou časťou Bratislava - Staré Mesto.

Najvyšší súd sa oboznámil s obsahom súdneho spisu, tvrdeniami účastníkov, ako aj so závermi krajského súdu, ktoré považuje za vecne i právne správne, pričom nezistil žiadnu vadu konania, ktorá by zakladala dôvod pre zrušenie odvolaním napadnutého uznesenia. Preto sa rozhodol pre postup podľa § 219 ods. 2 O.s.p., a stotožniac sa s odôvodnením napadnutého uznesenia konštatuje správnosť jeho dôvodov, pričom na zdôraznenie správnosti považuje za potrebné uviesť nasledovné.

Rovnako ako krajský súd, aj najvyšší súd zdôrazňuje, že orgány prokuratúry nie sú orgánmi verejnej správy a tiež rozhodovanie a postup prokuratúry, ktorého preskúmania sa žalobca v tomto súdnom konaní domáha, nie je rozhodovaním o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Vzťah žalovanej a žalobcu nie je vzťahom správy voči spravovanému. Vzhľadom na predmet správneho súdnictva (§ 244 ods. 1 a 2 O.s.p., čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky) preto nemôže súdnemu prieskumu podliehať postup a rozhodovanie prokurátora pri realizácii pôsobnosti prokuratúry zverenej jej ústavou a zákonom č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov, nakoľko sa nejedná o rozhodovanie verejnej správy.

V neposlednom rade je potrebné uviesť aj to, že účastníci stavebného konania, ktoré je predmetom záujmu žalobcu, môžu svoje práva aktívne uplatňovať už v rámci samotného stavebného konania pred správnym orgánom, a následne aj pred súdom v správnom súdnictve. Ich ústavné právo domáhať sa ochrany svojich práv, na ktorých boli ukrátení rozhodnutím orgánu verejnej správy, tak nie je dotknuté.

K odvolacím námietkam najvyšší súd ešte záverom dodáva, že žalobcom citované právne závery obsiahnuté v rozhodnutiach Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa vôbec netýkali otázky, ktorá je sporná v prejednávanej veci.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/219/2014-55 zo dňa 8. októbra 2015 potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko žalobca nemal v konaní úspech a žalovanému žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.